

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1997-1998

15 MEI 1998

Wetsvoorstel tot beperking van de cumulatieve van het mandaat van federaal parlements lid en Europees parlements lid met andere ambten

(Ingediend door de heer Busquin c.s.)

TOELICHTING

De «Overleggroep-Langendries» (staten-generaal van de democratie), die van december 1996 tot juni 1997 aan het werk is geweest heeft een aantal denksporen gevolgd om de kwaliteit van de democratische beleidsvoering te waarborgen en om de burger een gelijke toegang en behandeling te garanderen in zijn betrekkingen met de instellingen.

Dit voorstel is de vrucht van een politiek akkoord dat tijdens voormelde staten-generaal werd bereikt.

In dat verband heeft de werkgroep die de heer Busquin heeft voorgezeten, zich gebogen over de regels inzake de cumulatie van het parlementair mandaat met andere ambten.

De conclusies van de werkgroep, die worden gedeeld door alle politieke partijen die aan de staten-generaal hebben deelgenomen, bevestigen dat het parlementair mandaat «van essentieel belang» is. Om dat zo te houden, stellen zij een regel tot afschaffing van de cumulatie voor.

Die regel bepaalt dat het mandaat van parlements lid kan worden gecumuleerd met ten hoogste één uitvoerend mandaat en dat de gecumuleerde vergoedingen niet hoger mogen liggen dan anderhalve maal de parlementaire vergoeding; eventueel wordt die parlementaire vergoeding «afgetopt».

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

15 MAI 1998

Proposition de loi limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions

(Déposée par M. Busquin et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

Le «Groupe de concertation Langendries» (Assises de la démocratie), qui travaille depuis décembre 1996, a dégagé un certain nombre de pistes visant à garantir la qualité de la démocratie politique ainsi que l'égalité d'accès et de traitement du citoyen dans ses rapports avec les institutions.

La présente proposition est le fruit de l'accord politique dégagé au sein de ces Assises.

Dans ce cadre, le groupe de travail présidé par M. Busquin s'est penché sur les règles de cumul du mandat parlementaire et d'autres fonctions.

Résolument, les conclusions du groupe de travail, approuvées par l'ensemble des partis politiques participant aux Assises, affirment le caractère essentiel du mandat parlementaire. Pour garantir ce caractère essentiel, une règle de décumul est posée.

Celle-ci prévoit que le mandat de parlementaire ne peut pas être cumulé avec plus d'un mandat exécutif et que le produit d'un cumul d'indemnités ne peut être supérieur à 1,5 fois l'indemnité de parlementaire; le cas échéant, l'indemnité parlementaire est «écrêtée».

In de meeste democratische landen laaien de discussies over het algemene vraagstuk van de cumulatie van mandaten, inzonderheid die van het parlementair mandaat met andere ambten, alsmar hoger op.

De op de cumulatie van ambten geuite kritiek is veelsoortig: machtsconcentratie, niet-beschikbaarheid van de ambtsdragers, opstapeling van rijkdom, ontstaan van belangenconflicten tussen de diverse gecumuleerde ambten.

Om die punten van kritiek te ondervangen, zijn in theorie verscheidene regels denkbaar om de cumulatie af te schaffen :

1. voorzien in een verbod op de cumulatie van bepaalde ambten door nieuwe onverenigbaarheden tussen het parlementair mandaat en andere ambten in te stellen;

2. in abstracto voorzien in een algemene regel tot afschaffing van de cumulatie ofwel door het aantal mandaten te beperken ofwel door een maximumbedrag voor de vergoedingen vast te stellen.

Zo heeft Frankrijk, waar een gelijksoortig debat aan de gang is, in 1985 besloten de cumulatie te verbieden van meer dan twee in een exhaustieve lijst opgesomde mandaten (volksvertegenwoordiger of senator, Europees parlamentslid, lid van een «conseil régional», lid van een «conseil général», «conseiller de Paris», burgemeester van een gemeente met meer dan 20 000 inwoners en schepen (adjoint au maire) van een gemeente met meer dan 100 000 inwoners).

Teneinde in het Parlement een evenwichtige vertegenwoordiging van de sociale en beroepscategorieën te waarborgen, en om tevens te voorkomen dat de parlamentsleden iedere voeling met andere ambten verliezen, moet het parlementair mandaat het belangrijkste, maar niet noodzakelijk het enige mandaat worden.

Dit voorstel beperkt het totaalbedrag van de gecumuleerde vergoedingen principieel tot een bepaald maximum.

De indieners van het voorstel beseffen terdege dat elke regel inzake cumulatie onvolkomenheden zal vertonen.

Legt men te strenge maatstaven aan, dan bestaat het risico dat men voor ambten in de parlementaire instelling uiteindelijk geen gegadigden meer vindt of dat de instelling tot een hermetisch gesloten ivoren toren verwordt. Een te grote soepelheid leidt dan weer tot een toestand waarbij de leden het laten afweten of tot een ontwaarding van de rol van de instelling.

Dit voorstel poogt die klippen te omzeilen en zet een regeling op die cumulatie van bepaalde ambten uitsluit, die van andere ambten in aantal beperkt en

La question générale du cumul des mandats, et particulièrement du mandat parlementaire avec d'autres fonctions, fait l'objet de discussions de plus en plus vives dans la plupart des pays démocratiques.

Les critiques adressées au cumul de fonctions sont de différentes sortes: la concentration de pouvoir, la non-disponibilité des mandataires, l'amasement de richesses, l'existence de conflits d'intérêts entre fonctions cumulées.

Face à ces critiques, différentes règles de décumul sont théoriquement envisageables :

1. prévoir le décumul de certaines fonctions en créant de nouvelles incompatibilités entre le mandat parlementaire et certaines autres fonctions;

2. prévoir une règle de décumul général abstraite soit en fixant un nombre limite de mandats, soit en fixant un plafond montant maximum de rémunération.

La France, animée par le même type de débats, a ainsi décidé depuis 1985 d'interdire le cumul de plus de deux mandats limitativement énumérés (député ou sénateur, député européen, conseiller régional, conseiller général, conseiller de Paris, maire d'une commune de plus de 20 000 habitants et adjoints au maire d'une commune de plus de 100 000 habitants).

Afin de conserver une représentation socio-professionnelle équilibrée au sein du Parlement, de même qu'un lien des parlementaires avec d'autres fonctions, le mandat parlementaire doit devenir le mandat essentiel mais pas forcément exclusif.

Les principes contenus dans la présente proposition limitent le montant total du plafond des revenus.

Les auteurs de la proposition sont conscients qu'en matière de cumul, aucune règle ne peut tendre à la perfection.

Une trop grande rigueur menace l'institution d'être délaissée par les candidats à la fonction ou de devenir une tour d'ivoire hermétique. Une trop grande souplesse l'expose à une désertion de ses membres ou à une dévalorisation de son rôle.

Cette proposition, en tentant d'éviter ces écueils, organise un système qui exclut le cumul de certains mandats et limite en nombre celui d'autres mandats

tegelijktijd de vergoedingen, opgestreken voor het uitoefenen van openbare ambten, beperkt.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

De indieners van het voorstel onderstrepen dat de onverenigbaarheden van mandaten als federaal parlements lid momenteel volkomen versnipperd in een onoverzichtelijk aantal wetten en wetjes worden geregeld. Om enige zinvolle reflectie over de cumulatie van mandaten mogelijk te maken, moeten al die bepalingen in een zelfde artikel van de bestaande wet van 6 augustus 1931 worden samengevoegd.

Voor de leden van de gemeenschaps- en gewestraden is dat al geregeld in de wet van 8 augustus 1980.

Het voorgestelde artikel 2 doet dus geen nieuwe onverenigbaarheden ontstaan:

— punt 1 tot punt 5: onverenigbaarheden waarin artikel 1 van de wet van 6 augustus 1931 thans reeds voorziet;

— punt 6 tot punt 12: de formulering van deze onverenigbaarheden is rechtstreeks ingegeven door artikel 24bis, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat de onverenigbaarheden opsomt van toepassing op de leden van gemeenschaps- en gewestraden (Vlaams Parlement, Franse Gemeenschap, Waals Parlement). Dit artikel stelt voor diverse bepalingen samen te voegen die voorzien in de onverenigbaarheid van het parlementair mandaat met de volgende ambten:

1. lid van de provincieraad (artikel 25 van de wet van 19 oktober 1921 betreffende de provincieraadsverkiezingen);

2. lid van de bestendige deputatie (idem);

3. provinciegouverneur (volgt uit het thans geldende artikel 1 van de wet van 6 augustus 1931);

4. arrondissementscommissaris (volgt uit het thans geldende artikel 1 van de wet van 6 augustus 1931);

5. bekleder van ambten in de rechterlijke orde (artikel 293 van het Gerechtelijk Wetboek);

6. lid van de Raad van State (artikel 107 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State);

7. lid van het Arbitragehof (artikel 44 van de bijzondere wet van 6 januari 1989);

8. lid van het Rekenhof (artikel 2 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof);

tout en limitant les revenus engrangés par l'exercice d'activités publiques.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Article 2

Les auteurs de la proposition soulignent que les incompatibilités parlementaires fédérales sont actuellement totalement dispersées dans des législations éparses. Le regroupement de ces dispositions dans un même article dans le cadre existant de la loi du 6 août 1931 s'impose donc en termes de lisibilité de la matière à la base de toute réflexion sur le cumul des mandats.

Cet exercice a par contre été réalisé pour les conseillers communautaires et régionaux dans la loi du 8 août 1980.

L'article 2 proposé ne crée donc pas de nouvelles incompatibilités:

— du point 1 au point 5: incompatibilités actuellement prévues par l'article 1er de la loi du 6 août 1931;

— du point 6 au point 12: la formulation de ces incompatibilités s'inspire directement de l'article 24bis, § 2, de la loi spéciale du 8 août 1980 qui recense les incompatibilités applicables aux membres des Conseils de communauté et de région (Parlement flamand, Communauté française, Parlement wallon). Ainsi, cet article se propose de rassembler différentes dispositions prévoyant l'incompatibilité du mandat de parlementaire avec les mandats suivants:

1. conseiller provincial (article 25 de la loi du 19 octobre 1921 relative aux élections provinciales);

2. député permanent (idem);

3. gouverneur de province (découle de l'actuel article 1er de la loi du 6 août 1931);

4. commissaire d'arrondissement (découle de l'actuel article 1er de la loi du 6 août 1931);

5. titulaire de fonctions dans l'ordre judiciaire (article 293 du Code judiciaire);

6. membre du Conseil d'État (article 107 des lois coordonnées sur le Conseil d'État);

7. membre de la Cour d'arbitrage (article 44 de la loi spéciale du 6 janvier 1989);

8. membre de la Cour des comptes (article 2 de la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des comptes);

9. militair (artikel 15, § 1, van de wet van 14 januari 1975);

10. lid van de raad van bestuur van een autonoom overheidsbedrijf (artikel 22, § 1, 2°, van de wet van 22 maart 1991).

Artikel 3

Dit artikel vormt de weergave van de beslissing van de overleggroep Langendries (23 juni 1996), volgens welke een parlementair mandaat met niet meer dan één bezoldigd uitvoerend mandaat gecumuleerd mag worden.

Artikel 3 bepaalt dat als bezoldigde uitvoerende mandaten beschouwd moeten worden:

1° het mandaat van burgemeester, van schepen en van voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn, ongeacht het daaraan verbonden inkomen;

2° elk mandaat in een openbare of particuliere instelling uitgeoefend als vertegenwoordiger van het Rijk, van een gemeenschap of van een gewest, van een provincie of van een gemeente;

— voor zover dat mandaat meer bevoegdheid verleent dan het loutere lidmaatschap van de algemene vergadering of van de raad van bestuur van die instelling (ongeacht het inkomen dat voornoemd mandaat oplevert), of

— voor zover dat mandaat een maandelijks bruto belastbaar inkomen oplevert van minstens 20 000 frank (jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen).

Artikel 4

Artikel 4 voorziet in een regel voor de cumulatiebeperking op financieel vlak. Aangezien de uitoefening van het parlementair mandaat de essentiële activiteit moet zijn, mag de som van de door het parlamentslid voor zijn openbare mandaten ontvangen inkomsten, de helft van de parlementaire vergoeding⁽¹⁾ niet overschrijden. Gesteld dat een parlamentslid uit zijn openbare en politieke mandaten een totaalinkomen ontvangt dat anderhalve maal hoger ligt dan de parlementaire vergoeding, dan wordt die verhoudingsgewijs verminderd tot een bedrag dat dit totaal niet overschrijdt.

(1) Onder parlementaire vergoeding wordt verstaan, de (basis)vergoeding bedoeld in artikel 27, tweede lid, 5°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, met uitzondering van de vergoedingen voor de uitoefening van bijzondere functies in de parlementaire assemblees en met uitzondering van de terugbetaling door die assemblees van gemaakte kosten.

9. militaire (article 15, § 1er, de la loi du 14 janvier 1975);

10. membre du Conseil d'administration d'une entreprise publique autonome (article 22, § 1er, 2°, de la loi du 22 mars 1991).

Article 3

Cet article est la transcription de la décision du groupe de concertation Langendries (23 juin 1996), selon laquelle un mandat parlementaire ne peut pas être cumulé avec plus d'un mandat exécutif rémunéré.

L'article 3 dispose que sont considérés comme mandats exécutifs rémunérés:

1° les mandats de bourgmestre, d'échevin et de président d'un conseil de l'aide sociale, quel que soit le revenu y afférent;

2° tout mandat exercé au sein d'un organisme public ou privé, en tant que représentant de l'État, d'une communauté, d'une région, d'une province ou d'une commune;

— pour autant que ce mandat confère davantage de pouvoir que la simple qualité de membre de l'assemblée générale ou du conseil d'administration de cet organisme (quel que soit le revenu y afférent) ou

— pour autant que le revenu mensuel brut imposable y afférent atteigne un montant de 20 000 francs au moins (adapté annuellement à l'évolution de l'indice des prix à la consommation).

Article 4

L'article 4 établit une règle de limitation financière du cumul. L'activité parlementaire devant être l'activité essentielle, la somme des revenus perçus par le parlementaire en raison de ses mandats publics ne peut excéder la moitié de l'indemnité parlementaire⁽¹⁾. Ainsi, si un parlementaire perçoit un revenu total (en rémunération de ses fonctions politiques ou publiques) supérieur à une fois et demie l'indemnité parlementaire, celle-ci est réduite à due concurrence de sorte que la somme totale n'excédera pas ce montant.

(1) Par indemnité parlementaire, il y a lieu d'entendre l'indemnité (de base) visée à l'article 27, alinéa 2, 5°, du Code des impôts sur les revenus 1992, à l'exception des indemnités pour l'exercice de fonctions spéciales au sein des assemblees parlementaires et des remboursements pour frais exposés accordés par ces assemblees.

In casu zijn er drie mogelijkheden:

x = bedrag van de parlementaire vergoeding

y = totaalbedrag van de ontvangen inkomsten uit openbare of politieke mandaten of ambten

— gesteld dat $x + y < 3/2 x$, dan rijst er geen probleem: het parlementslid ontvangt zijn integrale parlementaire vergoeding;

— gesteld dat $x + y = 3/2 x$: idem;

— gesteld dat $x + y > 3/2 x$, dan wordt x verhoudingsgewijs verminderd teneinde tot de toestand $x + y = 3/2 x$ te komen.

Voor de berekening van y komen beloningen voor functies als loontrekkende of zelfstandige in de particuliere sector niet in aanmerking.

Zowel voor de berekening van x als van y wordt het bedrag dat «als bezoldiging» voor de uitvoerende activiteit wordt ontvangen, in aanmerking genomen. Er is dus geen sprake van de werkelijke of forfaitaire vergoedingen in aanmerking te nemen die de verkozene uitbetaald krijgt ter vergoeding van kosten die uit zijn mandaat (of mandaten) voortvloeien. Het referentiebedrag (x) is dus het bedrag van de parlementaire vergoeding, zonder de forfaitaire parlementaire vergoedingen die voor het dekken van reis- of andere kosten worden uitbetaald als werkingskosten. Ook bij de optelling van de berekende bedragen (y) wordt geen rekening gehouden met vergoedingen voor kosten die voortvloeien uit het parlementair mandaat, en evenmin met kostenvergoedingen die verband houden met andere door het parlementslid uitgeoefende openbare of politieke ambten.

De vermindering slaat hoe dan ook op de parlementaire vergoeding, niet op reisvergoedingen, kostenvergoedingen, noch op in het raam van het parlementair mandaat verkregen voordelen in natura.

De regeling waarbij absentisme financieel wordt bestraft, wordt bij de berekening van die bedragen buiten beschouwing gelaten: alleen het volle bedrag van de parlementaire vergoeding komt in aanmerking. Zulks betekent dat de regeling van de financiële bestraffing van absentisme van toepassing is op het verminderde bedrag van de vergoeding.

Het reglement van iedere Kamer stelt de uitvoeringsregels voor deze bepalingen vast inzonderheid de wijze waarop het parlementslid inkomsten meedeelt die hij naast het parlementair mandaat heeft ontvangen, alsmede de berekeningswijze van de vermindering van de vergoeding.

Voor de toepassing van deze bepaling zal de Quaestuur van iedere assemblee zich kunnen informeren aan de hand van de gepubliceerde aangifte van mandaten die de parlementsliden, overeenkomstig

Trois cas de figure peuvent se présenter:

x = montant de l'indemnité parlementaire

y = montant de la somme des revenus perçus en rémunération de mandats ou fonctions publiques ou politiques

— soit $x + y < 3/2 x$: il n'y a pas de problème, le parlementaire percevra l'intégralité de son indemnité parlementaire;

— soit $x + y = 3/2 x$: idem;

— soit $x + y > 3/2 x$: x sera réduit au prorata afin de rétablir l'égalité $x + y = 3/2 x$.

Les fonctions salariées ou indépendantes dans le secteur privé sont exclues pour le calcul de y .

Sont pris en considération tant pour le calcul de x que pour le calcul de y le montant obtenu en «rétribution» de l'activité exercée. Il ne s'agit donc pas de prendre en considération les indemnités visant, de manière réelle ou forfaitaire, à dédommager le mandataire des frais que lui occasionnent sa (ses) fonction(s). Le montant-référence (x) sera donc le montant de l'indemnité parlementaire hors indemnisation parlementaire forfaitaire, kilométrique ou autre visant à défrayer le parlementaire de ses frais fonctionnels. La somme des montants calculés (y) fera également fi des indemnisations de frais liées à la fonction parlementaire, de même que des indemnisations de frais liées aux autres fonctions publiques ou politiques exercées par le parlementaire.

En tout état de cause, la réduction n'atteindra que l'indemnité parlementaire et non l'indemnité kilométrique, l'indemnité pour frais exposés ou les avantages en nature liés à la fonction parlementaire.

Le système de pénalisation pour absence n'entre pas en considération pour le calcul de ces montants: seul le montant plein de l'indemnité parlementaire est considéré. Cela signifie que le système de la pénalisation financière liée aux absences s'effectuera sur le montant de l'indemnité une fois réduite.

Le règlement de chaque Chambre organise les modalités pratiques d'exécution de ces dispositions, et en particulier les modes de communication par le parlementaire des revenus perçus en dehors de son mandat parlementaire, ainsi que le mode de calcul de la réduction de l'indemnité.

Pour l'application de la présente disposition, la Questure de chaque assemblee pourra s'informer à l'aide de la publication des déclarations de mandats qui seront effectuées chaque année conformément à la

artikel 2 van de wet van 2 mei 1995, jaarlijks moeten indienen. Elk parlementslid moet zijn assemblee van iedere activiteitswijziging op de hoogte brengen ten einde het bedrag van de vergoeding eventueel aan te passen op basis van die wijzigingen.

Artikel 5

Dit artikel maakt de cumulatiebeperkingen waarin de voorgestelde artikelen *1^{quater}* en *1^{quinquies}* (nieuw) van de wet van 6 augustus 1931 houdende de vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de Wetgevende Kamers voorzien, van toepassing op de Belgische leden van het Europees Parlement.

Artikel 6

Artikel 6 regelt de inwerkingtreding van deze wet.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het eerste lid van artikel 1 van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de Wetgevende Kamers, gewijzigd door de wet van 6 juli 1987, wordt vervangen als volgt:

«Het mandaat van lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers of van senator is onverenigbaar met de volgende ambten of mandaten:

1. ambtenaar of bezoldigd beambte van de Staat;
2. door de Staat bezoldigd bedienaar van een der eredienssten;
3. vast advocaat der openbare besturen;
4. agent van de Rijkskassier;
5. regeringscommissaris bij naamloze vennootschappen;

loi du 2 mai 1995. Chaque parlementaire sera tenu d'informer son assemblée de toute modification de ses activités afin de pouvoir éventuellement réajuster le montant de l'indemnité en fonction de ces changements.

Article 5

Cet article rend les limitations de cumul prévues par les articles *1^{er quater}* et *1^{er quinquies}* (nouveaux) de la loi du 6 août 1931 établissant les incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'État, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives, applicables aux membres belges du Parlement européen.

Article 6

L'article 6 fixe l'entrée en vigueur de la loi.

Philippe BUSQUIN.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'État, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives, modifié par la loi du 6 juillet 1987, est remplacé par la disposition suivante:

«Le mandat de membre de la Chambre des représentants ou de sénateur est incompatible avec les fonctions ou mandats suivants:

1. fonctionnaire ou employé salarié de l'État;
2. ministre des cultes rétribués par l'État;
3. avocat en titre des administrations publiques;
4. agent du caissier de l'État;
5. commissaire du gouvernement auprès de sociétés anonymes;

6. provinciegouverneur, vice-gouverneur, adjunct-gouverneur, provincieraadslid, provinciegriffier;

7. arrondissementscommissaris;

8. ambtsdrager in de rechterlijke orde;

9. Staatsraad, assessor bij de afdeling wetgeving of lid van het auditoraat, het coördinatiebureau of de griffie bij de Raad van State;

10. rechter, referendaris of griffier bij het Arbitragehof;

11. raadsheer, auditeur of griffier bij het Rekenhof;

12. militair in actieve dienst, met uitzondering van als dienstplichtigen wederopgeroepen reserve-officieren;

13. lid van een raad van bestuur van een autonoom overheidsbedrijf.»

Art. 3

In dezelfde wet wordt een artikel *1^{quater}* ingevoegd, luidende:

«Artikel *1^{quater}*. — Het mandaat van lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers of van senator kan worden gecumuleerd met ten hoogste één bezoldigd uitvoerend mandaat.

Als bezoldigde uitvoerende mandaten in de zin van het vorige lid worden beschouwd:

1° het mandaat van burgemeester, van schepen en van voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn, ongeacht het daaraan verbonden inkomen;

2° elk mandaat in een openbare of particuliere instelling uitgeoefend als vertegenwoordiger van het Rijk, van een gemeenschap, van een gewest, van een provincie of van een gemeente, voor zover dat mandaat meer bevoegdheid verleent dan het loutere lidmaatschap van de algemene vergadering of van de raad van bestuur van die instelling en ongeacht het daaraan verbonden inkomen;

3° elk mandaat in een openbare of particuliere instelling uitgeoefend als vertegenwoordiger van het Rijk, van een gemeenschap, van een gewest van een provincie of van een gemeente, voor zover aan dat mandaat een maandelijks bruto belastbaar inkomen verbonden is van minstens 20 000 frank (jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen).»

Art. 4

In dezelfde wet wordt een artikel *1^{quinquies}* ingevoegd, luidende:

«Artikel *1^{quinquies}*. — Het bedrag van de vergoedingen, de verschotten, de wedde of het presentiegeld,

6. gouverneur de province, vice-gouverneur, gouverneur adjoint, conseiller provincial, greffier provincial;

7. commissaire d'arrondissement;

8. titulaire de fonctions dans l'ordre judiciaire;

9. conseiller d'État, assesseur de la section de législation ou membre de l'auditorat, du bureau de coordination ou du greffe du Conseil d'État;

10. juge, référendaire ou greffier de la Cour d'arbitrage;

11. conseiller, auditeur ou greffier de la Cour des comptes;

12. militaire en service actif à l'exception des officiers de réserve rappelés en tant que soldats miliciens;

13. membre d'un conseil d'administration d'une entreprise publique autonome.»

Art. 3

Un article *1^{er quater}*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Article *1^{er quater}*. — Le mandat de membre de la Chambre des représentants ou de sénateur ne peut pas être cumulé avec plus d'un mandat exécutif rémunéré.

Sont considérés comme mandats exécutifs rémunérés au sens de l'alinéa précédent:

1° les mandats de bourgmestre, d'échevin et de président d'un conseil de l'aide sociale, quel que soit le revenu y afférent;

2° tout mandat exercé au sein d'un organisme public ou privé, en tant que représentant de l'État, d'une communauté, d'une région, d'une province ou d'une commune, pour autant que ce mandat confère davantage de pouvoir que la simple qualité de membre de l'assemblée générale ou du conseil d'administration de cet organisme et quel que soit le revenu y afférent;

3° tout mandat exercé au sein d'un organisme public ou privé, en tant que représentant de l'État, d'une communauté, d'une région, d'une province ou d'une commune, pour autant que le revenu mensuel brut imposable y afférent atteigne un montant de 20 000 francs au moins (montant adapté annuellement à l'évolution de l'indice des prix à la consommation).»

Art. 4

Un article *1^{er quinquies}*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Article *1^{er quinquies}*. — Le montant des indemnités, débours, traitements ou jetons de présence perçus

ontvangen als bezoldiging voor de door het lid van de Kamer of Senaat naast zijn parlementair mandaat uitgeoefende activiteiten, mag de helft van het bedrag van de parlementaire vergoeding niet overschrijden.

Voor de berekening van dat bedrag komen niet in aanmerking de beloningen, opbrengsten, gunsten, winsten, pensioenen, rentes of als zodanig geldende uitkeringen voortvloeiend uit een als zelfstandige of als loontrekkende uitgeoefende beroepsactiviteit in de particuliere sector.

De som van de parlementaire vergoeding en van de vergoedingen, de verschotten, de wedde of het presentiegeld, ontvangen als vergoeding voor de door het lid van Kamer of Senaat uitgeoefende in het eerste en tweede lid vermelde activiteiten, is gelijk aan of lager dan anderhalve maal het bedrag van de parlementaire vergoeding.

Wordt dat bedrag overschreden, dan wordt de parlementaire vergoeding verminderd.

Nemen de in het eerste en tweede lid vermelde activiteiten een aanvang of een einde tijdens de duur van het parlementair mandaat, dan brengt het betrokken parlamentslid de voorzitter van zijn assemblee daarvan op de hoogte.

Het reglement van elke assemblee stelt de uitvoeringsregels vast voor deze bepalingen.

Art. 5

In artikel 42, eerste lid, van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europese Parlement worden de woorden «De onverenigbaarheden» vervangen door de woorden «De onverenigbaarheden en de cumulatiebepalingen».

Art. 6

Deze wet treedt in werking bij de eerstvolgende algehele vernieuwing van de Wetgevende Kamers.

en rétribution des activités exercées par le membre de la Chambre ou du Sénat en dehors de son mandat parlementaire ne peut excéder la moitié du montant de l'indemnité parlementaire.

Ne sont pas pris en considération pour le calcul de ce montant les rémunérations, produits, bénéfices, profits, pensions, rentes, allocations en tenant lieu, découlant d'une activité professionnelle exercée en tant qu'indépendant ou salarié dans le secteur privé.

La somme des montants de l'indemnité parlementaire et des indemnités, débours, traitements et jetons de présence perçus par le membre de la Chambre ou du Sénat en rétribution des activités visées aux alinéas 1er et 2 est égale ou inférieure à une fois et demie le montant de l'indemnité parlementaire.

En cas de dépassement, le montant de l'indemnité parlementaire est diminué.

Lorsque les activités visées aux alinéas 1er et 2 débutent ou prennent fin en cours de mandat parlementaire, le parlementaire concerné en informe le président de son assemblée.

Le règlement de chaque assemblée organise les modalités d'exécution de ces dispositions.»

Art. 5

À l'article 42, alinéa 1er, de la loi du 23 mars 1989 relative à l'élection du Parlement européen, les mots «Les incompatibilités» sont remplacés par les mots «Les incompatibilités et les limitations de cumul».

Art. 6

La présente loi entre en vigueur lors du prochain renouvellement intégral des Chambres législatives.

Philippe BUSQUIN.
Hugo VANDENBERGHE.
Frederik ERDMAN.
Michel FORET.
Magdeleine WILLAME-BOONEN.
Roger LALLEMAND.
Joëlle MILQUET.
Jean-François ISTASSE.